

Konfirmationssalmebog frem af Kommodeskuffen, hver Gang hun havde sine Lændesmerter eller frygtede for at være frugtsommelig.

Der begyndte da at danne sig hos Per en Forestilling om, hvad det egentlig var, der havde hæmmet selv disse frie Aander i deres begejstrede Stræben, idelig lammet deres Kraft og bragt den ene til at søge Fortrøstning i Flasken, den anden til drengagtigt at nedlarme Stemmen i sit Indre med Stortalenhed og vilde Løjer, den tredje til i artistisk Selvbedøvelse at slutte sig inde i sin Skal som en Snegl under en Torden, den fjerde til at fortabe sig i ørkesløse Drømme om en ny og bedre Verdensorden, som kunde overvinde Nødens og Dødens Pine. Samtidigt voksede der mægtigt i ham en Følelse af at være noget for sig selv, en Undtagelse, hvem en lykkelig Skæbne allerede i en tidlig Alder havde frigjort for et Aag, hvorunder hele den øvrige Verden endnu trælledede. Den unge Ivan Salomons Ord om hans Aladdinslykke og om Gudeskriften paa hans Pande fik med ét en ny, langt mere vidtrækkende Betydning. Jo mere han i det hele lærte sig selv og Menneskene omkring ham — de smaa med de store — at kende, des stærkere følte han sig dem alle overlegen; des mere bestyrkedes han i Forestillingen om at være en Udvalgt, skabt til at erobre Verden og undertvinge den, . . . et Lykkebarn, der allerede ved sin mystiske Oprindelse